զի 'ի դէպ ժամանակի ցուցանել զայն, յորմէ չունէին Հայք ընաւին տեղեկութիւն։ Այլ այս ատելութիւն նոցին ոչ միայն էր ընդդէմ Հայոց՝ այլ և Լատինաց, հակառակ Կայսերական դաշնագրոյն։ Եւ զի մի յայտնի լիցի գործն, այլով իմն եղանակաւ առին զայն 'ի գանձատանէ (Մալլյէ)։ Այլ Լատինք յորժամ իրազգաց եղեն այսմ, ետուն ջնջել և բառնալ 'ի միջոյ զհրովարտակն զայն յարձանագրութենէ դիւանին՝ ձեռամբ Դեսպանին Գաղղիոյ, և յանդիմանեցաւ Ցոյն պատրիարքն Երուսաղէմի։ Իսկ Հայք գոլով ազգ անզօր և անկարող՝ կարօտին միայն շնորհաց և գթութեան բարերար Տեառնդ։ Ցոյնք 'ի սմին նուագի բացայայտ ետուն գրել 'ի հրովարտակին զխօքը 'գմբեթն 'ի վերայ Գերեզմանին Քրիստոսի, զի 'ի մնասիլ նորին՝ ինքեանք չինեցեն, և այս դիտաւորութիւն նոցին՝ ոչ միայն վասն Լատինաց է, այլ նաև վասն Հայոց․ և 'ի հաստատել հրովարտակի նոցին զոր պահեալ են՝ յիշին նաև Հայք, և յայսմ յամենայնէ յայտնի լինելով ատելութիւն նոցին, կասկածիմք և մանաւանդ թէ երկնչիմք իսկ, մի՛ գուցէ սակաւ առ սակաւ յափշտակեալ զիրաւունս մեր բարձցեն 'ի միջոյ․

Ի կարգս անհիմն բանից դասելի է և այն սնոտի պատճառանք նոցին, զոր յօդեն 'ի վերայ Հայոց, իբր նոքա ապաւինեալ են միշտ 'ի շնորհս դատաւորին Երուսաղէմի։ Սակայն ըստ տրամադրութեան վաւերեալ թղթոց մերոց, և Տէր +Ե֊րէ հրովարտակին Ցունաց, կարի դիւրին է յայտնել զարդարութիւնն և զիրաւունս, զի զօրութիւնք վաւերեալ գրոցն Հայոց և եղելութիւնք գործոյն, յայտնի հռչակեալ է անդ յԵրուսաղէմ․ ոստիկանք և պաշտօնեայք նորոգութեան ցարդ կան մնան անդ, և Տէրութիւնն ունի կատարեալ վստահութիւն 'ի վերայ նոցա, և դիտէ զհաւատարմութիւն նոցին, չմնայ այլ եւս ունկն դնել բանից Հայոց և Ցունաց, զի 'ի ժամանակի արդարասէր Թագաւորութեան ձերոյ սահմանեցաւ աշխարհի օրէնք արդարութեան, գթացէք ուրեմն 'ի վերայ տառապեալ և անկարող ազգատացն Հայոց, և սակս կարգադրութեան գործոց նոցին։ Դատաւորն եւ պաշտօնեայք շինութեան եւ բնակիչք քաղաքին եղիցին վերակացուք, անկողմնակալ